

חסר. ב**שָׁמָא** דהוא קדישא. וב**שָׁמָא** דא, אזכור אדם. ומה דאמר מה עשה לי אדם, כי הוא. דתנא כל אינון כתין קדישין דמלפַא, כד אתקנן בתקונוי. אתקרין אדם. דיוקנא דכליל כלא. ומה דמשלפַא בהו, אתקרי **שָׁמָא** קדישא. ופערא ומה דביה, אתקרי יהו"ה, ואתקרי אדם בכללא דפערא, ומה דביה. (כ"א ומה דאותליף מותערא אתקרי שמא קדישא, ערוא ומה דביה.

אתקרי יהו"ה אתקרי אדם בכללא ערוא ומה דביה).

ו**אלין** תשעה תקונין דאמר דוד הכא, לאכנעא שנאי בGIN דמאן דאחד דיקנא דמלפַא, ואוקיר ליה בקיירו עלאה, כל מה דבעי מן מלפַא מלפַא עביד בגיניה. מאי טעםא דיקנא, ולא גופא. אלא גופא איזיל בתר דיקנא, ודיקנא לא איזיל בתר גופא. (ולג' מן ורינה עד וגופא) (דיקנא איזו עיקרא דבל גופא וכל חורא רגופא בתר דיקנא איזיל ובכללא בדיקנא פלייא).

ובתרי גויגי אתי האי **חַשְׁבָנָא**, חד פדקאמן. תרין: מן המצר קראתי יה, חד. ענני במרחוב יה, תרי. ה' לי לא אירא, תלת. מה יעשה לי אדם, ארבע. ה' לי בעוזרי, חמיש. ואני אראה בשונאי, ששית. טוב לחסות בה, שבעה. מבטווח באדם, תמניא. טוב לחסות ביה מבטווח בוגדים, תשבעה. (כ"א טוב לחסות בה, מבטווח באדם. ז. טוב לחסות בה. ה. מבטווח בוגדים).

מן המצר קראתי יה, מאי קא מייריא לא דוד, כל מה דאמר הכא, על תקונא דדיקנא דא קאמיר. (רבי יהודה אמר) מן המצר קראתי יה, מאתר דשראי דיקנא לאתפושטא, דהוא אחר דחיק, מקמי פתחא דאונגן מעילא, תחות שערוי דרישא. ובגין כה אמר יה יה תרי זמני. ובatter (כ"א ובתר) דאתפושט דיקנא, ונחית מאודנו, ושראי לאתפושטא, אמר יה לי לא אירא, דהוא אחר דלא דחיל (כ"א דחיק) וכל האי אצטריך וכו', (אדם אתקרי ועל אתפושטה הא אצטריך) דוד לאכנע תחותיה מלכין ועפני, בגין יקרה דדיקנא דא.

ו**תָּאֵנָא** בצְנִיעָתָא דספרא, כל מהן דחמי בחַלְמִיה דדיקנא דבר נש עלאה אחיד בידיה, או דאוושיט ידיה ליה. ינדע דשלים הוא עם עלי, וארמיה תחותיה אינון דמצערין ליה. תנא, מפתון דיקנא עלאה בתשעה תקונין, והוא דיקנא דזעיר אפיין, בתשעה תקונין מפתון.

תקונא (דף ק"מ ע"א) קדמָה. מפתון שערא מעילא, ונפיק מקמי פתחא דאונגן, מתחות קוazi דטלין על אונגן, ונחתין שערוי, נימין על נימין, עד רישא דפומא. תנא, כל אלין נימין דבディקנא, פקיפין יתיר מכל נימין דקווצין דשערוי דרישא, ושערוי דרישא אריכין (ובפין), והני לאו אריכין, ושערוי דרישא, מנהון שעיני, ומנהון קשיין.